

— Бабинъ Иванчо се удавилъ въ гърнето. Баба плаче, крушата не ражда круши и азъ си оскубахъ опашката.

Рѣката казала:

— Азъ пъкъ ще се размжтя.

Дошла една булка на рѣката за вода. Като видѣла мжтната рѣка, тя попитала:

— Защо, рѣко, течешъ мжтна?

А рѣката отговорила:

— Бабинъ Иванчо се удавилъ въ гърнето. Баба плаче, крушата не ражда круши, враната си оскуба опашката и азъ теча мжтна.

Тогава булката казала:

— Азъ пъкъ ще счупя стомнитѣ.

Като се връщала булката съ празни ржицѣ, единъ циганинъ я запиталъ:

— Защо, булка, счупи стомнитѣ? Азъ те чакахъ да пия вода.

Булката казала:

— Бабинъ Иванчо се удавилъ въ гърнето. Баба плаче, крушата не ражда круши, враната си оскуба опашката, рѣката тече мжтна, а азъ счупихъ стомнитѣ си.

Циганинътъ казалъ:

— Азъ пъкъ ще си отрѣжа носа. — Грабналъ ножа и си отрѣзалъ носа.

И така всички пожалили за бабинъ Иванчо.

Ал. Спасовъ

Гроздоберъ

Мина жътва —
Врѣме-злато,
И засмѣно
Топло лѣто.

Жаръ-пшеница
Отъ хармана
Въвъ хамбара
Е прибрана.

Къмъ лозята
Безъ умора
Въ ранни зори
Бързатъ хора.

Гръмъ и пѣсни
Сж екнали,
Свирятъ гайди
И кавали . . .

Вуйчо Ваньо